

РЕШЕНИЕ

№ 2714

гр. София, 23.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 28.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **609** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Ю. И. Л. срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в Решение рег.№ 513000-85488/14.12.2023г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/.

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорения отказ като незаконосъобразен, тъй като по този начин се препятства правото му на регресен иск по ЗОДОВ срещу държавата в лицето на СДВР за незаконното му задържане. От фактическа страна излага, че със заявление от 18.11.2023г. поискал по реда на ЗДОИ предоставяне на информация – копия на документите от проверка на жалбата му срещу лицата, които са го задържали на 04.02.2023г., резултатите от проверката и последиците от резултата.

В съдебно заседание поддържа жалбата лично като моли да бъде задължен ответника да му предостави номера на заповедта, с която е назначена поисканата от него проверка и резултатите от нея.

Ответникът по оспорването, редовно призован, не се явява и не се представлява в съдебно заседание, не ангажира становище по жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

С протоколно решение от 10.10.2023г. по НАХД № 2755/2023г. по описа на Софийския районен съд е отменена Заповед рег.№ 230зз-135/04.02.2023г., издадена от полицейски орган младши експерт при 06 РУ на СДВР за задържане на жалбоподателя за срок до 24 часа. Решението е влязло в сила на 25.10.2023г.

От писмо рег.№ 489700-2037/28.03.2023г. на директора на Дирекция „Координация и информационно-аналитична дейност“ МВР се установява, че жалбоподателят е подал сигнал в МВР с вх.№ 812102-174/07.02.2023г. и последващо писмо от 16.02.2023г. за неправомерни действия на полицейски служители от СДВР. С посоченото писмо той е уведомен, че заповедите за задържане подлежат на обжалване пред съда по реда на чл.72, ал.4 ЗМВР, поради което не е образувано производство по чл.107 и сл. АПК по подадения от него сигнал. Не е удовлетворено искането му за предоставяне на копия от документите по задържането, като е посочено, че има специален ред за това – чл.150, ал.2 АПК, във връзка с образуваното съдебно производство.

Със Заповед № 513з-2884/31.03.2023г. на ответника, е наредено извършването на проверка по постъпили данни за извършено дисциплинарно нарушение и установяване на неговия извършител.

На 20.11.2023г. жалбоподателят е подал по електронна поща заявление, с което е поискал от министъра на вътрешните работи и директора на Дирекция „Инспекторат“ към Министерството на вътрешните работи, на основание ЗДОИ да му предоставят следните документи:

1. Копия на документите по проверката на жалбата му срещу „дваА стражарА“ от 06 РУ на СДВР, извършили незаконен арест срещу него на 04.02.2023г.;
2. Резултат от проверката - доказано или недоказано престъпление по служба от „дваА стражарА“ от 06 РУ на СДВР;
3. Последици от резултата на проверката.

С писмо рег.№ 812100-21406 от 30.11.2023г. на упълномощено по ЗДОИ лице в МВР заявленията са изпратени на директора на СДВР, където са постъпили на същата дата. Последвало е издаването на оспореното решение, с което е отказано предоставяне на исканата информация по съображения, че тя не е обществена по дефиницията на чл.2 ЗДОИ, а отделно от това съдържа лични данни, чието предоставяне не е по реда на ЗДОИ. Мотивирани са и съображения, че в случая не е налице надделяващ обществен интерес по см. на § 1, т.6 ДР ЗДОИ.

По делото не са представени доказателства за датата, на която решението е съобщено на оспорващия.

Въз основа на това съдът приема, че жалбата, с която е сезиран е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния срок за оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от оспорващия, на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Задължени субекти според разпоредбата на чл.3, ал.1 ЗДОИ са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република

България, относно създаваната или съхраняваната от тях обществена информация. Според дефиницията по § 1, т.1 ДР АПК "Административен орган" е органът, който принадлежи към системата на изпълнителната власт, както и всеки носител на административни правомощия, овластен въз основа на закон, включително лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги. В този смисъл директорът на СДВР е задължен субект по см. на чл.3, ал.1 ЗДОИ и в това си качество той е разгледал подаденото от жалбоподателя заявление по ЗДОИ. Предвид това съдът приема, че оспореното решение, обективизиращо отказ за предоставяне на достъп до търсената от заявителя информация е издадено от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт.

Спазено е изискването за форма на административния акт като оспореното решение съдържа задължителните реквизити, разписани в нормата на чл.59, ал.2 АПК, както и отговаря на специалните изисквания, предвидени в чл.38 ЗДОИ. Не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и съответно да обусловят отмяната на акта само на това основание. Правилно е приложен материалният закон.

Правото да се търси и получава информация е изрично разписано в чл.41, ал.1 от Конституцията на Република България. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 ЗДОИ.

Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл.37, ал.1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация - когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена

информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца.

Анализът на разпоредбата показва, че изключение от посоченото правило е допустимо само в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 и т.2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т.5 ДР ЗДОИ.

В конкретния случай жалбоподателят е поискал предоставяне по реда на ЗДОИ информация относно резултата по подадения от него сигнал за незаконосъобразни според него действия на служители на Об РУ на МВР. Според разпоредбата на чл.107, ал.4 АПК сигнали могат да се подават за злоупотреби с власт и корупция, лошо управление на държавно или общинско имущество или за други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица. Сигналите се подават до органите, които непосредствено ръководят и контролират органите и длъжностните лица, за чиито незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия се съобщава /чл.119, ал.1 АПК/. Производството по сигнала приключва с решение /чл.112 АПК/, което се съобщава на подателя по реда на чл.61 /чл.123, ал.1 вр. чл.114, ал.8 АПК/.

Следователно е налице друг ред за снабдяване с търсената информация, което изключва предоставянето ѝ по реда на ЗДОИ, по арг. от разпоредбата на чл.4, ал.1 от него и като е отказал да удовлетвори заявлението ответникът е приложил правилно материалния закон.

За пълнота следва да се посочи, че търсената информация не е предпоставка за упражняване на правото на предявяване на иск по чл.1, ал.1 ЗОДОВ, а отделно от това жалбоподателят би могъл да се снабди с препис от заповедта за задържане в качеството си на адресат на този акт.

По изложените съображения съдът намери жалбата за неоснователна и като такава тя следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ю. И. Л. срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в Решение рег.№ 513000-85488/14.12.2023г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, по арг. от чл.40, ал.3 ЗДОИ.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия:

